N. 49.

WARSZAWA.

$\frac{26 \text{ listop.}}{8 \text{ grud.}}$ 1869 roku.

Wychodzi w każdą Środę.

Redakcja przy ulicy Nowy-Świat, 40.

Expedycja i Skład Główny w Księgarni **Gebethnera i Wolffa**, Krakowskie-Przedmieście, 415.

OPŁATA:

Merkury:		rocz.	półr.	kwart.
w Warszawie	rub.	4	2	1
z przesyłką pocztą	„	4,50	2,25	1,12 1/2

Ekonomista i Merkury.	rocz.	półr.	kwart.
w Warszawie	8	4	2
z przesyłką pocztą	9	4,50	2,25

Cena ogłoszeń: od wiersza lub za jego miejsce po kop. 5, albo 1/2 kop. za 5 liter.

MERKURY,

dodatek tygodniowy do Ekonomisty.

TYDZIEŃ FINANSOWY.

Mowa tronowa cesarza Napoleona, odnośnie do spraw wewnętrznych francuskich obraca się w granicach konstytucjonalizmu, zakreślonych uchwałami senatu i zapowiada rozwój rządów parlamentarnych, w formie jednak od zwyczajnéj odmiennéj. Cesarz nie myśli zrzec się odpowiedzialności przed krajem i co najwyżéj część jéj tylko gotów jest odstąpić odpowiedzialnemu ministerjum. Oświadcza on, iż ręczy za utrzymanie porządku i wzywa Izbę ażeby mu pomagała ocalić wolność. Dzienniki półurzędowe paryskie kładą wielki nacisk na te słowa i słusznie, gdyż przebija w nich zaufanie do armji, za pomocą któréj cesarz spodziewa się wyjść zwycięsko ze starcia z nieprzyjaciołmi rządów swoich i dynastji. W ogóle jednak, z wyjątkiem stronników rządu, mowa nie wielkie sprawiła zadowolenie we Francji; w prasie zagranicznéj lepiéj była przyjętą, ale w pochwałach jéj przebija częstokroć ukryta radość z trudności jakie w przyszłości dla polityki cesarskiéj w sprawach wewnętrznych przewidzieć się dają. Lubo dotychczasowy przebieg ruchu wewnętrznego we Francji dostatecznie wykazał, że opozycja nie chce nastręczyć rządowi sposobności do ratowania porządku publicznego, obiegają w Paryżu ciągle pogłoski o mających nastąpić manifestacjach. Są one widocznie bezzasadne i mają chyba tylko na celu zmuszenie rządu do trzymania wojska na wszystkie przypadki w pogotowiu.

Obok spraw wewnętrznych francuskich pierwsze miejsce w zajęciu opinji publicznéj zajmuje spór turecko-egipski. Co do właściwego stanu jego trudno bardzo z mnóstwa obiegających a przeciwnych między sobą wiadomości odgadnąć prawdę. Z jednéj strony odmawiają sporowi wszelkiéj doniosłości i zapewniają, że w ostatecznym razie mocarstwa europejskie wspólnemi usiłowaniami zapobiegną starciu, z drugiéj strony przeciwnie, przywiązują do zatargów turecko-egipskich wielkie znaczenie, a co gorsza przewidują, że wywołać one mogą nieporozumienia między mocarstwami europejskiemi. Słusznie czy nie, gabinet tuileryjski posądzony jest o potajemne popieranie Egiptu, gdy zaś Anglja przechyla się ku Turcji. Francja podobno w celu załatwienia sporu zaproponować miała zebranie konferencji *ad hoc*, na ktorą Porta pod tym zgodziła się warunkiem, aby spór z Egiptem uważany był za wewnętrzną Turcji sprawę, a daléj, żeby uchwały konferencji nie miały mocy obowiązującéj. Nadmienić wypada, że firmany sułtańskie nadające przywileje Egiptowi i dziedziczną godność wice-króla dla potomków Izmaela-baszy, uzyskały gwarancję mocarstw, a zatém Porta bez zezwolenia tych mocarstw cofnąć ich nie może. Tymczasem jednak, tak Turcja jak i Egipt uzbrajać się rozpoczęły.

W Bawarji polityka pruska dotkliwéj doznała porażki. Wybory do przyszłéj Izby deputowanych wypadły na korzyść stronnictwa patrjotycznego czyli autonomistów, które w sejmie bezwarunkową będzie miało większość. Patrjoci bawarscy są za nietkniętém utrzymaniem niezależności politycznéj kraju i potępiają wszelką myśl poddania się hegemonji Prus. Wybory tak stanowczo anty-pruski objawiły charakter, że lubo daleko jeszcze do zebrania Izby, sprzyjające polityce pruskiéj ministerjum księcia Hohenlohe uznało za stosowne podać się do dymisji. O ile słychać stronnictwo patrjotyczne w sejmie żądać będzie zerwania traktatu zaczepno-odpornego z Prusami zawartego.

Na giełdzie petersburgskiéj przetrwała w upłynionym tygodniu niekorzystna sytuacja finansowa, kursa bowiem remes zagranicznych były bardzo wysokie, a brak gotówki ciągle wielki. Z obrotów giełdy petersburgskiéj zaznaczyć należy podwyższenie się kursu weksli petersburgskich o $\frac{1}{4}$%, a pożyczek premjowych o $1\frac{1}{4}$ i $\frac{3}{4}$%. Na giełdzie tutejszéj obroty w wekslach były większe. Weksle berlińskie utrzymały się na podwyżce o $\frac{1}{12}$%, wiedeńskie o $\frac{1}{6}$%, a paryskie o $\frac{1}{5}$%. W papierach publicznych ruch był mniejszy. Kurs listów zastawnych pierwszéj serji spadł o $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{6}$%, drugiéj serji o $\frac{1}{6}$%. Kurs zaś listów likwidacyjnych podniósł się o $\frac{1}{6}$, $\frac{1}{4}$%. Na giełdach paryskiéj i londyńskiéj przeważało dobre usposobienie i objawiało się większe ożywienie w obrotach. Giełda wiedeńska, okazująca pochop do interesów, znajduje ważną przeszkodę w trwającém dotąd obniżeniu waluty austrjackiéj.

KRÓTKI PRZEGLĄD CZYNNOŚCI KOMISJI LIKWIDACYJNÉJ,

za czas od $^{1}/_{13}$ stycznia do $^{1}/_{13}$ lipca 1869 r.

(Dokończenie, p. N. 45 Merk. 1869).

DZIAŁ II.

Od $^{1}/_{13}$ stycznia do $^{1}/_{13}$ lipca 1869 r., komisja likwidacyjna stanowczo zatwierdziła 1069 tabel likwidacyjnych, dotyczących 648 dóbr, którym za 343158 morgów 247 pr. gruntu, przyznano wynagrodzenia likwidacyjnego rubli 2.913770, $24^{7}/_{15}$. Na poczet téj sumy wypłacono gotowizną r. 25320, $24^{7}/_{15}$, a listami likwidacyjnemi r. 2.888450 (1).

Od $^{1}/_{13}$ stycznia do $^{1}/_{13}$ lipca 1869 r. komisja likwidacyjna, z powodu niezłożenia w swoim czasie przez właścicieli dóbr tabeli likwidacyjnych, potrąciła procentów od listów likwidacyjnych w sumie r. 36860. Suma ta wstrzymana została przez ostemplowanie 10487 kuponów, pozostawionych dla obrachunku i sprawdzenia w kasach wypłacających wynagrodzenie likwidacyjne ajentom komisji likwidacyjnéj przy trybunałach cywilnych i sądach ekręgowych (2).

Nadto z sumy wynagrodzenia likwidacyjnego, za sporządzenie przez komisarzy komisij włościańskich tabel likwidacyjnych z tych dóbr, z których tabele te wcale nie były złożone przez właścicieli, potrącono (2% z wynagrodzenia likwidacyjnego, przypadającego dla każdego z właścicieli) od $^{1}/_{13}$ stycznia do $^{1}/_{13}$ lipca 1869 r. w ogóle r. 1872, 58 (3).

Przyznane od $^{1}/_{13}$ stycznia do $^{1}/_{13}$ lipca 1869 r. wynagrodzenie likwidacyjne za 343158 morg. 247 pr. gruntu, w téj liczbie nieużytecznego 17291 morg. 247 pr., czyni w przecięciu r. 8,97 za każdy morg gruntu użytecznego. Suma wynagrodzenia likwidacyjnego, przyznanego od $^{1}/_{13}$ stycznia do $^{1}/_{13}$ lipca 1869 r. w ilości r. 2.913770, $24^{7}/_{15}$, łącznie z funduszem likwidacyjnym r. 2.443509, $61^{1}/_{2}$, niewypłaconym z różnych powodów prawnych komu należy do $^{1}/_{13}$ stycznia r. b,, wynosi r. 5.257279, $85^{20}/_{30}$, rozdzielenie któréj podług decyzji wydziałów hypotecznych, dopełniono w ten sposób:

1. Na zaspokojenie uprzywilejowanych zaległości podatkowych	r.	$149736,91^{1}/_{4}$
2, Na opłatę długów i zaległości towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu . . .	„	520650
3. Wniesiono przez ajentów komisji likwidacyjnéj do depozytu Banku Pols:		
a) na pewność długów Towarzystwu Kredytowemu ziemskiemu	„	284550
b) na pewność długów hypotecznych i innych prywatnych	„	1.241400
4. Wypłacono kredytorom hypotecz. .	,,	1.061093,47
5. Wypłacono samym właściciel. dóbr.	„	$1.269478,61^{1}/_{4}$
W ogóle . . .	„	$4.526908,99^{1}/_{2}$

Pozostała suma, stosownie do Najwyżéj zatwierdzonych $^{4}/_{16}$ sierpnia 1865 r. przepisów o emisji listów likwidacyjnych, rozdzielona będzie w ciągu piérwszego kwartału 2-go półrocza r. b.

Prócz tego, ze znajdujących się w komisji likwidacyjnéj wiadomości, okazuje się, że z sumy r. 284550, wniesionéj od $^{1}/_{13}$ stycznia do $^{1}/_{13}$ lipca r. b. do depozytu Banku Polskiego na pewność długów Towarzystwu kredytowemu ziemskiemu, i z pozostałych w depozycie na tenże cel do $^{1}/_{13}$ stycznia 1869 r., rubli 2.422350, wypłacono komu należało r. 244600, a z 1.241400 r., wniesionych do depozytu bankowego od $^{1}/_{13}$ stycznia do $^{1}/_{13}$ lipca r. b. na zapewnienie długów hypotecznych i innych należności, łącznie z pozostałemi w depozycie na tenże cel do $^{1}/_{13}$ stycznia 1869 r. 8.270500 r., wypłacono komu należało różnoczasowie r. 1.663550, poczém do $^{1}/_{13}$ lipca 1869 r. w depozycie Banku pozostało:

z 1-éj kategorji	*rubli*	2.462300
z 2-éj „	„	7.848350
Razem .	„	10.310650

DZIAŁ III.

Umorzenie listów likwidacyjnych przez losowanie.

A. Stosownie do postanowienia komitetu urządzającego z d. 27 grudnia (8 stycznia) $186^{8}/_{9}$ r. N. 2388, opartego na art. 53 i 56 ukazu o komisji likwidacyjnéj, postanowiono użyć na umorzenie listów likwidacyjnych w odbytém 17 lutego (1 marca) r. b. szóstém losowaniu r. 712770, 03. Przeto do szóstego losowania przypuszczono 171582 listów likwidacyjnych, w téj liczbie:

a) pozostałych w kole z poprzednich pięciu ciągnień numerów . , ...	145605
b) świeżo włożonych do koła numerów listów likwidacyjnych, wypuszczonych przed $3^{1}/_{2}$ miesiącami do dnia szóstego ciągnienia (poz. 905 postanowień komitetu urządzającego) t. j. od $^{4}/_{16}$ maja do $^{4}/_{16}$ listopada 1868 r.	25977
Razem . .	171582

Masa tych listów likwidacyjnych, przypuszczonych do szóstego ciągnienia 17 lutego (1 marca) 1869 r., wynosząca r. 44.931850 składała się z listów następującéj wartości:

1000 rubli	—	15826	sztuk	na	15.826000	rubli
500 „	—	20716	„	„	10.358000	„
250 „	—	34959	„	„	8.739750	„
100 „	—	100081	„	,,	10.008100	„

Z liczby przypuszczonych do szóstego ciągnienia listów likwidacyjnych wylosowano 2763 sztuk, jako to:

1000 rubli	—	258	sztuk	na	258000	rubli
500 „	—	315	„	„	157500	,,
250 „	—	525	„	„	131250	„
100 „	—	1665	„	„	166500	„
W ogóle w 6 ciągnieniu umorzono					713250	„ (1)

Niewylosowane w 6 ciągnieniu listy likwidacyjne, na mocy postanowień, ulegają następnemu 7-mu ciągnieniu wraz z listami wypuszczonemi do $^{4}/_{16}$ maja 1869 r., na zasadzie postanowienia komitetu urządzającego z dnia 31 grudnia (12 stycznia) $186^{6}/_{7}$ r.

B. Na mocy Najwyżéj zatwierdzonego 21 sierpnia 1865 r. postanowienia komitetu urządzającego, właścicielom listów likwidacyjnych służy prawo, w razie zatracenia lub skradzenia takich listów, udowadniać swe prawa na drodze ustanowionéj lub ustanowić się mającéj dla listów zastawnych towarzystwa kredytowego ziemskiego. Na téj zasadzie, do $^{1}/_{13}$ lipca 1869 r, zaniesione zostały do komisji likwidacyjnéj od różnych osób podania o wy-

(1) *Uwaga.* Od daty wypuszczenia listów likwidacyjnych do $^{1}/_{13}$ lipca 1869 r. wypłacono w ogóle wynagrodzenia likwidacyjnego 63.380910 rubli $3^{20}/_{30}$ kop., mianowicie gotowizną 333860 r. $3^{20}/_{30}$ kop. i listami likwidacyjnemi 63.047050 rubli.

(2) Od początku operacji likwidacyjnéj do $^{1}/_{13}$ lipca 1869 r. skasowano takich kuponów 84142 sztuk, w sumie 309655 rubli.

(3) Potrącenia 2% od początku operacji likwidacyjnéj, wynoszą do $^{1}/_{13}$ lipca 1869 r. kwotę 9567 rubli $53^{1}/_{2}$ kop.

(1) Różnica cyfr r. 712770,03 i r. 713250, wyjaśniona jest w wykazie lit. B.

danie duplikatów w miejsce uszkodzonych, zatraconych lub skradzionych listów likwidacyjnych, jako to:

250 rubli	1 sztuka	na	250 rubli
100 „	8 „		„ 800 „
Razem .	9 „		„ 1050 „

W liczbie pomienionych listów likwidacyjnych znajdują się dwie sztuki, właściciele których nie udowodnili dotąd prawa swego do tych listów; o będących zaś w sporze pozostałych 7 sztukach, ze strony komisji likwidacyjnéj podane zostały stosowne ogłoszenia.

Warszawa 20 września (2 października) 1869 r.

Prezes, tajny radca, senator Braunszweig. Członkowie: jenerał-major, hrabia von-der Osten-Saken. Rzeczywisty radca stanu, Andrejew. Za sekretarza, Szperling.

Korespondencja Merkurego.

Wiedeń, 28 listopada 1869 r.

Wspomniałem w jednym z moich listów o prawie o rzemiosłach i fabrykach (Gewerbegesetz), świeżo przedstawionêm sejmowi węgierskiemu przez ministra handlu Gorove. Dziś każdy, choćby troszeczkę z historją obznajmiony, przekonany jest o znakomitém znaczeniu wiadomości praw — przy badaniu życia ludzkości. Chcę więc pomówić o powyższém prawie przynajmniéj o tyle, o ile zakres listu na to pozwala. Prawo to podzielone na 5 rozdziałów i 116 §§, poprzedzone jest przedstawieniem powodów podania go. Dowiadujemy się, że prawodawstwo węgierskie uwzględniało prąd czasu, i że już w r. 1840 przedsięwzięcia fabryczne uznane były za wolne. Następnie w r. 1848 minister Knausal chciał rosciągnąć tę zasadę do wszystkich rzemiosł; okoliczności jednak nie dozwoliły uskutecznić zamiaru. Działo się więc po dawnemu aż do r. 1859, w którym tak rzemiosła jak i fabryki wyjęte zostały z pod więzów cechowych i innych urządzeń średniowiecznych. Minister oddaje zasługi temu prawu, jednakże nie mogło ono działać ze skutkiem przy innych prawach i urządzeniach krępujących życie. Natychmiast po ugodzie zawartéj z drugą częścią monarchji, niepodobieństwem było powracać do prawa z 1848 r. lub wprowadzać nowe, z powodu licznych stosunków istniejących na podstawie prawa z 1859 r. Obecnie jednak minister po zasięgnięciu zdań kompetentnych, podaje prawo pod rosprawy, a na czele jego jako zasadę całości ogłasza prawo bezsporne każdego do prowadzenia wszelkiego rzemiosła lub pracy fabrycznéj. Możemy p. Gorove powinszować téj zasady, przyznamy mu nawet dobrą wolę i chęć wprowadzenia wypowiedzianéj myśli w życie; trudno jednak nie spostrzedz w całym projekcie téj psychologicznéj właściwości, która wstrzymuje nas od zerwania ze starém, chociażbyśmy byli przekonani o jego wadliwości. Zupełnie, stanowczo postawić się na nowém polu, trudno jest nam bardzo.

Owóż p. Gorove, sądząc po jego projekcie, należy do tych ludzi. § 1 powiada wyraźnie że każdemu, po skończonych latach dwudziestu, wolno jest zająć się wszelkiém rzemiosłem podług upodobania, z obowiązkiem tylko uwiadomienia władzy, która przyzwolenia odmówić nie może. Na jakiéj zasadzie minister stawia 20 lat jako warunek? nie wiemy, trudno jest dopatrzyć się racji. Dlaczego nie 19 lub 18? Minister popełnia jednak zasadniczy błąd,—przeciwny myśli wypowiedzianéj w motywach, wyliczając w § 5 różne rzemiosła wymagające specjalnego przyzwolenia władzy. Wprawdzie rzemiosła te: szynkarzy, przekupniów starych rzeczy, utrzymujących sale tańca, zastawników i t. p. mają być tylko tym niedozwolone którzy wykroczyli przeciwko moralności, popełnili złodziejstwo, lub oszustwo; ale sądzimy że p. Gorove zanadto dba o moralność, zaliczając do tejże saméj kategorij rzemiosł rospowszechnienie płodów literackich i sztuki, lub téż puszkarstwo. Dziwić to musi każdego w obec szumnie postawionéj zasady, a nawet innych paragrafów tego 1go rozdziału traktujących o pozwoleniu szczególném na rzemiosła, mogące szkodzić zdrowiu lub bezpieczeństwu publicznemu, a które wymagają tylko wykonania zwykłych przepisów policyjnych i uszanowania cudzych praw. W tym niesympatycznym § 5 spotykamy się jeszcze z przepisem, na mocy którego pozwolenie utrzymywania hotelu, restauracji, kawiarni ma być temu odmówione, przeciwko któremu istnieje podejrzenie, że rzemiosła swego użyć może na szkodę moralności. Podejrzenie zatém tylko, a nie sądowy wyrok, oddane w ręce administracji ma stanowić o pozwoleniu! Tyle o rozdziale tym normującym, „nabycie prawa.” W następnym „o wykonywaniu prawa” spotykamy się z § 32 orzekającym, że municypalność ma prawo tymczasowego zawieszania, utrzymania lub zniesienia taxy na mięso.

Trudno nam dostrzedz loicznego wysnucia tego paragrafu z zasady całego prawa, oraz dlaczegoby municypalność nie miała mieć prawa oznaczania ceny na woły, na mieszkanie i t. p.? Daléj idąc natrafiamy na § 35, który zapowiada że rzeźnicy, piekarze i kominiarze nie mogą podług upodobania porzucić rzemiosła bez poprzedniego uwiadomienia władzy, która może zażądać od nich prowadzenia zajęcia do 4-ch tygodni. Widać tu jak na dłoni obawę, ażeby piekarze, rzeźnicy zmówiwszy się nie ogłodzili ludności, ale dlaczegóż młynarze nie podpadają temu przepisowi? Przytém ilości bochenków do sprzedania trudno jest piekarzowi określać; jeżeli więc każdy wypiecze w Peszcie po 5 bułek, to niebespieczeństwo nie będzie jeszcze usunięte.

Rozdział 3 traktuje o stanowisku i stosunku majstrów, czeladników i uczni. Stosunek stron do siebie ma być oznaczony przez dobrowolną umowę i w tém minister zgadza się z zasadniczą myślą. Większa ilość paragrafów tego rodziału, oznacza czas roboty zachowanie się stron względem siebie, skutki i warunki przy wstępowaniu lub opuszczaniu majstra, czeladnika i ucznia. Ale i tu spotykamy rzeczy na które zgodzić się trudno. I tak § 70 orzeka wynagrodzenie kosztów i straconych korzyści przez czeladnika, jeżeliby ten bez oznaczonego prawem wymówienia, opuścił swego majstra; paragraf zaś 71 dodaje że jeżeliby robotnicy w skutek zmowy wstrzymali się od roboty w czasie określonym przez umowę z majstrami, w celu zmuszenia tych ostatnich do podwyższenia płacy,—to w takim razie robotnicy oprócz zwrotu kosztów (podług § 70) i kar przepisanych prawem, skazani będą na dwa miesiące więzienia. Surowość ta trudną jest do zrozumienia, w obec prawa kryminalnego, które już przewidziało ten wypadek i w obec przepisu uznającego pretensje majstra do wynagrodzenia.

Jeżeliby jednak majstrowie zmówili się w celu obniżenia płacy bez właściwego wypowiedzenia, to w takim razie piérwszy który tę myśl podał, skazany będzie na karę pieniężną do 200 fl. lub téż odnośnie na więzienie od 2-ch do 4-ch tygodni. Jestto poprostu zaprzeczenie prawa stowarzyszania się w celu dobrowolnéj umowy o warunki pracy.

Niepraktyczność i niestosowność takiego oporu uznały wypadki i prawodawstwa daléj już posuniętych społeczeństw. Prawo o rzemiosłach dla północnego Związku niemieckiego, na którego wzór skrojony jest projekt węgierski, w § 152 znosi wszelkie ograniczenia pod tym względem. Rozdział 4 „o stowarzyszeniach” (Gewerbogenassenschaften) nie przedstawia chęci regulujących wszystko z góry. W rozdziale 5 „o władzach odnośnych i postę-

powaniu w tychże" życzylibyśmy żeby więcéj odjęto administracji, a oddano sądownictwu. Prawu temu nie podlegają rolnictwo, handel, przedsiębierstwa komunikacyjne, zwyczajna praca, instytuta kredytowe i ubespieczeń i t. p. Nie pojmujemy jednak dlaczego wyłączono wszelkie lekarskie zajęcia, aptekarzy, teatra i przedstawienia, kramarzy, które pierwowzór obecnego projektu, t. j. prawo północnego Związku niemieckiego, obejmuje w sobie.

Potrzeba kończenia listu nie pozwala mnie mówić dzisiaj o projekcie ministerstwa finansów urządzenia najwyższéj izby obrachunkowéj. Projekt ten, tak pod względem finansowym, jak i konstytucyjnym zasługuje na uwagę.

Na giełdzie wiedeńskiéj trwa daléj pozorne polepszenie. Kursa od przyszłego tygodnia podniosły się, obrót jednak jest bardzo mały i życia prawdziwego nie widać. Akcje banku anlo-austrjackie były głównym przedmiotem speknlacji,— a do podwyższannia i spaddania ich kursów służyły wiadomości o kolejach tureckich. Fluktuacje też były znakomite, różnicę ich obliczano 24 t. m. na 57 fl. od akcji. Wczoraj doszły do 275,50,—spadły na 266,50, poprawiły się do fl. 272 i wieczorem znów obniżyły się na 265,50.

Podług wiadomości z Pesztu obrót jest nieznaczny, chęci do kupna nie ma.

Wiadomości bieżące.

— „*Börsenzeitung*" donosi o odkryciu nowych źródeł *oleju skalnego* (nafty) w okolicach Pithole Creek w Pensylwanji. Źródła te dawały w pierwszych dniach od 30 do 266 beczek dziennie. Nafta jest jak zwykle w tamtych okolicach koloru ciemnego. Ceny ziemi w bliskości źródeł poszły znacznie w górę. Płacono do 3600 dolarów za 4 akry (1 akr = 0,18520 mor. n. p.) gruntu

— Według obliczeń, za których zupełną dokładność ręczyć nie możemy, obieg monety metalicznéj we Francji wynosi 7 miljardów w złocie, z których 5,6 milj. w sztukach 20-frankowych, zaś 4,7 miljardy w srebrze, z czego 4,4 miljardy przypada na sztuki pięcio-frankowe. Cyfry te są bezwątpienia nieco za wysokie i straty zużycia nieuwzględnione.

STAN OPERACIJ BANKU POLSKIEGO.

	w d. 27 listop.	w ciągu tygodnia przybyło	w ciągu tygodnia ubyło	w d. 4 grud.
	r	u	b l	i
1. Skup. Portfel wexli kraj. w Warsz.	2.719.356, 64	181439, 01½	252176, 88½	2.648.618, 77
1. Skup. Portfel wexli kraj. w Łodzi	671.619, 03	29316, 94	39790, 67	661.145,30
1. Skup. Portfel wexli kraj. w Włocł.	682.417, 45	33340, 07	42862, 12½	672.895, 39½
1. Skup. Portfel „ zagranicznych	122 177, 55½	192246, 56	21928, 66½	292.495, 45
2. Zaliczenia na papiery publiczne	582 444, .	26524, .	26694, .	582.274, .
3. Pożyczki na zastaw towarów a) wełny	137.723, .	950, .	.	138.673, .
3. Pożyczki na zastaw towarów b) in. tow.	150.837, 07	44083, 48	3131, 94	191.788, 61
3. Pożyczki na zastaw kosztowności	514 910, .	800, .	8534,	507.176 .
4. Otwarte kredyta	4.784.299, 83½	825499, 14	888242, 97½	4.721.556, 00½
5. Kasa Monety srebrne	2.572.197, 01¼	.	2364, 44¾	2 569.832, 56½
5. Kasa „ złote	43.654, 35½	.	.	43.654, 35½
5. Kasa Bilety Banku Polskiego	282 160, .	.	33100, .	248.970, .
5. Kasa „ Kred. Cesarstwa	764 113, .	274063, .	.	1.038.176, .
Łącznie (5)	3.662.124, 36¾	238508, 55	.	3.900.632, 92

KURSA GIEŁDY.

w tygodniu 29 listopada—4 grudnia 1869 r.

	Stopa %	RÓWNIA (*pari*)	CENA RZECZYWISTA W TYGODNIU Poniedz. 29 listop.	Wtorek 30	Środa 1 grud.	Czwar. 2	Piątek 3	Sobota 4	Stosunek do równi na 100
			R	u	b	l	e		
1. Papiery publiczne.									
a) Rządowe.									
Obligi Skarbowe (r. 100. 150 500).	4	100	.	.	.	.	87	.	87
Polskie. Obligacje cząstk. (zł. 500) z kup.	4	75	.	.	.	.	113,50	.	151 1/3
Polskie. Cert. ban na obl. cz. *A* (z. 300) z k.	5	45	.	.	.	.	56,75	.	126 1/10
Polskie. „ „ „ *B* (z. 200)	0	30	.	.	.	.	28		93 1/3
Polskie. „ „ „ *B* (z. 200)	5	30	.	.	.	.	37	.	123 1/3
Polskie. Dow. Kom. Cen. Lik. (róż. sumy)	0	100	.	.	.	.	*40	.	*40
Listy likw. (r. 100. 250. 500. 1000)	4	100	75,77	75,83	75,83	75,91	75,98	75,97	75 9/10
kupon	.	.		.	.	.	.	0,03 1/3	.
Ruskie. 5-ta pożyczka (500)	5	100	.	.	.	.	85	.	85
Ruskie. Pożyczka premjowa z 1864 r.	5	100	.	.	.	.	154,50	.	154½
Ruskie. „ „ z 1866 r.	5	.	.	.	.	.	.	*152	*152
Ruskie. Metaliki (300) lutowe	4	100	.	.	.	.	101,50	101,50	101½
Ruskie. Metaliki (300) sierpniowe	4	100	.	.	.	.	.	101	101
Bilety banku Pańs. (100 i wyżéj)	5	100	88	.	.	.	.	.	88
b) Towarzystw i Spółek.									
Polskie. Listy Zast. (30, 75. 150. 750. 3000	4	100	92,27	92	91,91	91,90	91,89	92,13	92 1/10
Polskie. „ „ „ ser. 2	4	100	92,10	91,92	91,74	91,73	91,72	91,96	91 9/10
Polskie. kupon	.	.	.	.	.	.	.	1,78 8/9	.
Polskie. Obligi Tow. Kred. Ziemskiego	5,475	100	100,33	100,33	.	.	100,17	100,33	100 1/3
Polskie. Akcje Dr. Żel. W-W. (100)	diw.	60	.	.	.	.	*71,50	.	*119 1/6
Polskie. „ „ W-B. (100. 150)	4	100	.	.	.	.	.	*71,50	*71½
Polskie. „ „ Teresp. (100)	5	100	.	106,50	.	.	.	.	106½
Polskie. Obligacje „ „	5	100	.	.	.	.	*100	.	*100
Polskie. Akcje „ Łodzk. (100)	5	100	.	.	.	.	*101	.	*101
Rus. Ruskie listy zastawne	5	.	.	104	.	104	104,25	.	104¼
Rus. Akcje Gł. Tow. Dr. Ż. (125)	5	125	.	.	.	.	142	.	113 3/5
Rus. Obligacje „ „	4½	100	.	.	.	.	.	.	.
2. Wexle.									
Berlin (Tal. 100) 2 mies.	.	92,857	119,10	119,47½	119,25	119,32½	119,25	119,10	128 1/5
Gdańsk (100) „	.	92,857	119,10	.	119,17½	119,25	119,10	119,02½	128
Hamburg (M. B. 300) „	.	140,855	181,35	181,35	.	.	.	.	128 7/10
Londyn (Ł. 1) 3 „	.	6,304	8,15	8,16	8,16	8,16	.	.	128 4/5
Paryż (Fran. 300) 2 „	.	75,214	.	97,35	.	97,20	.	.	128 5/6
Wiedeń (Gul. 150) „	.	92,857	.	.	.	.	.	*97,35	*104 4/5
Petersburg (Rub. 100) 3 „	.	100	.	98,25	.	.	98,25	.	98¼
3. Monety.									
Półimperjał	.	5,15					6,65		128 7/10
Napoleondor	.	5	.	.	.	.		.	
Dukat holenderski	.	3	.	.	.	.	3,77½	.	125 2/3
Rubel srebrny	.	1	.	.	.	.		.	.
Talar pruski	.	0,92.857	.	.	.	.	.	.	.
Gulden austrjacki (papierowy)	.	0,61.905	.	.	.	.	.	.	.

STOPA SKUPU:	Warszawa.	Londyn.	Paryż.	Wiedeń.	Berlin.	Petersburg.	Amsterd.	Hamburg.
bankowa:	6%	3	2½	5	5	7	4½	—
giełdowa:	—	3¼	2	5½	4½	—	4½	4¼

W drukarni Gazety Polskiéj.— Za pozwoleniem Cenzury Rządowéj.—Redaktor, Wiktor Somer.